

PRZECIEC (2) *vb pf*

Pierwsze e jasne; drugie z tekstu nie oznaczającego é.

inf przeciec (1). ◇ fut 3 sg przeciecze (1). ◇ [praet 3 sg f przeciekła.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVII(XVIII) – XVIII w.

O płynie: ciekąc, sącząc się przez coś wydostać się, wypłynąć; permanare Calag (2) : Tám/ gdy iuż pácient przez godzinę odpoczywáiąc sobie wypije/ chodzić y sobą chwiać mocno powinien/ [...] y ma chodzić do tąd/ aż wodá przéydzie wśzyftká/ [...] á łatwie pozna/ wiele iéy przeciecze/ ielli tego co wypil/ y tego co wychodzi/ mierze lye przypátrzy Oczko 20v; Calag 136b; [SienHerb 546b].

[przeciec przez co: w koniec nolá báńczanego włoż kąfek piźmá Mołzkowego/ aż wodká wśzyftká przeciecze przez nie. SienHerb 504b.]

Synonim: wypłynąć.

Formacje współrdzenne cf CIEC.

Cf PRZECIECZENIE

KW